

23. Apr. 1845

FAKTA

Dato:
23. Apr. 1845

Sidetæl:
Dagbog D, side 28

Dagbogens placering:
Den Hirschsprungeske Samling

Trykt udgave:
Jesper Svenningsen (red.): Seks år af
et liv. Johan Thomas Lundbye –
Dagbøger om tro, skæbne, kunst og
kærlighed, København 2018, s. 270-
271

TRANSSKRIFTION

23 April. Onsdag

Drøm og Ønske

Vaagen og i Søvn – altid Drømme. O lad mig drømme – hvad er Drømme Andet end Ønsker, og Ønsker Andet end Tilsagn om, hvad der skal komme. Staaer ikke selve Reisen endnu stedse for mig som en Drøm, og dens Opfyldelse nærmer sig dog stærkt. Saaledes vil ogsaa Qvinden komme engang, [overstreget: hende] hun, jeg længes efter. Men Kunsten først, som Krebs skriver. Kunsten er en jalous Elskerinde, hvem jeg maa offe min første Kjærlighed. Ud! Ud i Verden med den blanke Hjertetavle! Engang skal der skrives et Navn paa den, som aldrig skal forhviskes. Lee I Piger, naar den Fattige gaaer ombord, ikke Een af Jer skal have Taarer i Øinene, men Een af Jer skal dog engang hvile ved mit Bryst. Jeg skal see ned paa det yndige Hoved og henrykt betragte det blanke, bløde Haar, og et Blik af hendes Øie skal bringe mig til at glemme, at jeg i mange Aar har længtes efter, hvad Andre saa let erhvervede. Og det forpiinte Bryst skal hæves og ikke mere føle den bittre Sammenpressen af Hjertet. Men rolig og stille skal min Glæde være, Ungdomsfriskheden er for bestandig knækket, min Pige maa have været lidet ulykkelig, som jeg selv – den første, yndige Ungdom er ikke for mig, den tilhøre Lykkeligere! Den Tilsidesatte, der netop har smagt Verdens Bitterhed, hende er det, der passer for mig.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

fra danske Børn. Stille de samme Drøm, der vel er frem kaldt af de
Dre, som vel i alleve er opstaaet hos mig: en atelig af see Athen, skulde
sel gaa: Gyfvelde.

Drømme om adre Gode. 20 April 45. Søndag

Deilige, unge, sødlye Jænder gik færdig med Dre, men mit Hoved sank ned paa
som opgjort. Børn af den sødestilige Jænder, skjønnede end den skjønneste, søg mig,
men sødlyde end den sødlygte.

23 April. Onsdag.

Jaagen og i Lovne - altid Drømme. O lad mig drømme - hvad Drømme end og Puske,
og Puske end og Tidens mig, hvad der skal komme. Tænk ikke selve Veien ind i
Jæder for mig som en Drøm, og disse Gyfvelde end mig sig sig stærkt. Tænkder vel
og paa Jænder komme engang, hvordan skøn, og længe efter. Men skjønneste først, som
Hoved skrive. Skjønneste er en jalons Skjønneste, men mig mig alle min først
skjønneste. Med alle Jænder end den blanke skjønneste. Engang skal der skives
et Brev paa dem, som aldrig skal forværes. Se i Pige, naar den Fattige gaae
ind i, alle En af Jer skal have Tænk i Drøm, men En af Jer skal sig engang
hvide end mit Brev. Og skal se ned paa det gyldige Hoved og skjønneste skjønneste
blanke, blide Hoved, og et Brev af hoveds Dre skal bringe mig det at glæmme, at
de mange der har længe efter, hvad skives, og det end mig. Og det for
skjønneste Brev skal være af, the more fald den blide skjønneste skjønneste.
Men rigtig og stille skal min Hoved være, skjønneste skjønneste er for bestandig
skjønneste, min Pige min have været lidt skjønneste, som jeg selv - den første,
skjønneste skjønneste er alle for mig, der til mine skjønneste. Den Tiden satte,
som rigtig har søgt skjønneste B. skjønneste, kunde er det, der passer for mig.

5 Maj 1845.

Jeg tænker sig sig at skrive i min Brev i samme Tid; der er noget saa skjønneste: at
skjønneste skjønneste er alle skal faldt mig: Europa, og som søg skjønneste som skjønneste
i Lolland. Men skjønneste, hvad der er fattig. Min hele Hoved har kun betales med mit Gode,
og den Pige er det mig skjønneste at stille paa Brev, og af samme skjønneste kan jeg ikke be-
skjønneste. Jeg, naar jeg vil tage til skjønneste. Og skjønneste paa det skjønneste skjønneste, der min
paa end mine tre Billeder skjønneste skives en saa store som af. Og skjønneste sig sig end
skjønneste skjønneste. København 18 Maj 1845.

Det er kommet hertil i morges for at see min Meder og søgige Familie
skjønneste engang, især i taget herti. I den søgige Tid er den skjønneste skjønneste
vel saa meget i en Familie. Skjønneste skjønneste, Antons og Petrus skjønneste og en lille
Brøder som saa i Foredags skjønneste af 16 Maj. Skjønneste de skjønneste, og er skjønneste: